

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119205408
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2119205408.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanému: V. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXD, C., o zaplatenie 674,74 eura s príslušenstvom, o čiastočnom späťvzatí žaloby po vydaní rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 31Csp/57/2019 - 37 zo dňa 28. februára 2020, takto

rozhodol:

I. Späťvzatie žaloby sa v časti o zaplatenie sumy 513,90 eura p r i p ú š ť a, rozsudok súdu prvej inštancie sa v uvedenej časti, t. j. vo vyhovujúcom výroku I. a vo výroku II. v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 395,99 eura, ako i v závislom výroku o náhrade trov konania r u š í a konanie sa v tejto časti z a s t a v u j e .

II. Žalobcovi sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 31Csp/57/2019 - 37 zo dňa 28.02.2020 výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 113,86 eura s úrokom z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 389,04 eura od 26.08.2016 do 13.12.2018, zo sumy 308,92 eura od 14.12.2018 do 14.01.2019, zo sumy 273,82 eura od 15.01.2019 do 14.02.2019, zo sumy 234,38 eura od 15.02.2019 do 13.03.2019, zo sumy 193,88 eura od 14.03.2019 do 14.04.2019, zo sumy 154,48 eura od 15.04.2019 do 14.05.2019, zo sumy 113,86 eura od 15.05.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol a výrokom III. žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v rozsudku konštatoval, že žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu č. 8500111543, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Termín splatnosti jednotlivých splátok nie je v zmluve vôbec uvedený. V zmluve tiež chýba náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ, a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ, a to správny údaj o celkovej výške poskytnutého úveru, pretože v zmluve je uvedená ako poskytnutá čiastka úveru suma 1.500 eur, avšak žalovanému bola na účet vyplatená iba suma 1.350 eur, ktorou jedinou sumou žalovaný disponoval, a teda táto suma predstavovala reálne poskytnuté finančné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. l) ZoSÚ). Zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2

písm. k) ZoSÚ, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože táto je v časti 5. uvedená iba ako požadovaná (predpokladaná). Súd prvej inštancie tak považoval v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanému, pre absenciu viacerých povinných náležitostí, za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca ako veriteľ nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatku za poskytnutie úveru, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie skutočne poskytnutej sumy úveru 1.350 eur po odrátaní plnenia zo strany žalovaného podľa nesporného tvrdenia žalobcu vo výške 1.236,14 eura. Súd preto uznal za preukázaný len nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie nevrátenej istiny úveru vo výške 113,86 eura (1.350 eur - 1.236,14 eura), na zaplatenie ktorej sumy súd zaviazal žalovaného vo výroku I. rozsudku a vo zvyšku istiny žalobu vo výroku II. rozsudku ako nedôvodnú zamietol. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 113,86 eur, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania len z tejto sumy, a to od 15.05.2019 a za predchádzajúce obdobie od zosplatnenia úveru zo súm zodpovedajúcich zostatku úveru podľa jednotlivých úhrad žalovaného po zosplatnení. Súd nepriznal žalobcovi ani nárok na ním uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne z dlžnej sumy. Súd poukazuje na to, že vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemohol žalobcovi vzniknúť nárok ani na túto zmluvnú pokutu, ktorá predstavuje dojednanie o osobitnej forme poplatku pre prípad omeškania žalovaného, ktorý nevyplýva priamo zo zákona. Okrem toho je podľa názoru súdu dojednanie o tejto zmluvnej pokute (čl. 8, ods. 8.1 Zmluvy) neplatné podľa § 39 OZ aj pre jeho rozpor so zákonom, nakoľko obchádza ustanovenie § 517 ods. 2 OZ, ktoré je kogentným ustanovením presne vymedzujúcim maximálnu výšku úroku z omeškania, ktorú si žalobca v súvislosti s omeškaním dlžníka môže uplatniť. Žalobca si v konaní tiež uplatnil nárok na zaplatenie sumy 72,04 eura ako náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky prestavujúcim náhradu za úkon právnej služby pokus o zmier, ktorý mal byť zo strany žalobcu zaslaný žalovanému. Súd prvej inštancie konštatoval, že svojou povahou ide o trovy konania, ktoré však môžu byť vzhľadom na dátum vykonania úkonu priznané až za úkony, ktoré vzniknú po podaní žaloby. Nebolo tiež preukázané, že advokátska kancelária, ktorá výzvu mala vyhotoviť, bola na tento úkon splnomocnená žalobcom. Okrem toho, v konaní nebol preukázaný ani vznik takéhoto nákladu, žalobca nepreukázal, že by bol takýto zmier odoslaný žalovanému a zároveň, že by žalobcovi bola vystavená faktúra za tento konkrétny úkon, ktorú by aj žalobca uhradil, pričom vzhľadom na v konaní odôvodnenú a priznanú sumu istiny, by uvedená suma uplatňovaných trov nezodpovedala priznanému nároku žalobcu.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie nepodali strany sporu odvolanie. Pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku zobrať žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.03.2020 (č. I. 43) žalobu v časti o zaplatenie sumy 513,90 eura späť z dôvodu úhrad vykonaných žalovaným po podaní žaloby. K čiastočnému späťvzatiu žalobca priložil prehľad žalovaným vykonaných platieb, z ktorého vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi dňa 17.06.2019 sumu 42,80 eura, dňa 15.07.2019 sumu 41,05 eura, dňa 14.08.2019 sumu 49,64 eura, dňa 12.09.2019 sumu 44,32 eura, dňa 14.10.2019 sumu 46,64 eura, dňa 14.11.2019 sumu 47,29 eura, dňa 13.12.2019 sumu 111,26 eura, dňa 14.01.2020 sumu 57,32 eura a dňa 14.02.2020 sumu 73,58 eura.

4. Podľa § 370 ods. 1, 2, 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

5. Odvolací súd prejednal vec podľa citovaného § 370 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP. Nakoľko v danom prípade došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby v čase, keď už rozhodol vo veci súd prvej inštancie, ale jeho rozhodnutie ešte nenadobudlo právoplatnosť, pričom žalovaný, ktorému bolo čiastočné späťvzatie žaloby doručené na vyjadrenie, s ním nevyslovil nesúhlas, odvolací súd čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 513,90 eura pripustil a konanie o žalobe v tejto časti zastavil.

6. V prejednávanej veci súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 31Csp/57/2019 - 37 vyhovel žalobe len čiastočne, pričom dospel k záveru, že úver poskytnutý žalovanému sa z dôvodu absencie viacerých povinných obsahových náležitostí vyžadovaných ZoSÚ pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch, považuje za bezúročný a bezpoplatkov. Zároveň konštatoval nepreukázanie vzniku nároku na náhradu nákladov

spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky. Súd prvej inštancie preto zaviazal žalovaného iba na zaplatenie sumy 113,86 eura spolu s úrokom z omeškania presne špecifikovaným vo výroku I. a výrokom II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol (zvyšok uplatnenej istiny v sume 560,88 eura, zmluvná pokuta s úrokom z omeškania a náhrada nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky v sumu 72,04 eura). Zároveň vo výroku III. nepriznal žalovanému náhradu trov konania, keďže bol v spore úspešnejší.

7. Vzhľadom na pripustené späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 513,90 eura, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti. Tzn. odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v celom vyhovujúcom výroku I., v rámci ktorého vyčíslil aj sumu priznaného príslušenstva pevnou sumou 3,58 eura (0,4 % ročne zo sumy 389,04 eura od 26.08.2016 do 13.12.2018) + 0,10 eura (0,4 % ročne zo sumy 308,92 eura od 14.12.2018 do 14.01.2019) + 0,09 eura (0,4 % ročne zo sumy 273,82 eura od 15.01.2019 do 14.02.2019) + 0,06 eura (0,4 % ročne zo sumy 234,38 eura od 15.02.2019 do 13.03.2019) + 0,06 eura (0,4 % ročne zo sumy 193,88 eura od 14.03.2019 do 14.04.2019) + 0,05 eura (0,4 % ročne zo sumy 154,48 eura od 15.04.2019 do 14.05.2019) + 0,11 eura (0,4 % ročne zo sumy 113,86 eura od 15.05.2019 do 14.08.2019, kedy žalovaný podľa prehľadu platieb uhradil zvyšnú nevrátenú časť istiny úveru v sume 113,86 eura, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný aj rozsudkom súdu prvej inštancie). Podľa výroku I. rozsudku mal žalovaný zaplatiť žalobcovi spolu sumu 117,91 eura (113,86 eura + 4,05 eura ako odvolacím súdom vyčíslené príslušenstvo), preto odvolací súd zrušil celý vyhovujúci výrok I. predmetného rozsudku. Zároveň odvolací súd zrušil aj výrok II. rozsudku, v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 395,99 eura (513,90 - 117,91). Odvolací súd súčasne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie aj v závislom výroku o náhrade trov konania a v zmysle nižšie uvedeného zdôvodnenia rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania.

8. V zmysle § 396 ods. 1 CSP o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

9. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. V zmysle § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje zásadou úspechu v spore. Ak mala strana sporu plný úspech v konaní, prizná sa jej celá náhrada trov konania. Ak mala strana v spore úspech len čiastočný, potom sa náhrada trov konania pomerne rozdelí. Ak teda nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené (ako v tomto prípade), musí byť v zmysle citovaného § 255 ods. 2 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán sporu a od úspechu víťaznej strany je potrebné odpočítať jej neúspech (t.j. mieru úspechu protistrany) tak, aby sa o náhrade trov konania dalo rozhodnúť jedným výrokom. Vo výške rozdielu má strana sporu právo, aby jej protistrana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložila pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo (uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011).

14. V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatie žaloby), súd prihliadne na to, či a kto zavinil, že k zastaveniu konania muselo dôjsť. Najprv teda posúdi otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí celkovú otázku, z akej časti bola tá ktorá strana úspešná. Ak je na čiastočnom späťvzati žaloby dané zavinenie jednej zo strán, treba z pohľadu § 255 CSP vyvodit', že v tomto rozsahu nemala vo veci

úspech. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadom tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu (por. uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011).

15. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a zásady zodpovednosti za zavinenie. Aplikácia tohto ustanovenia pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Zákonná dikcia vyžaduje pre aplikáciu moderačného oprávnenia súdu naplnenie dvoch podmienok, a to musí ísť v danom prípade o dôvody hodné osobitného zreteľa a súčasne musí ísť o výnimočné okolnosti, ktoré odôvodňujú opodstatnenosť použitia tohto zákonného ustanovenia. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v charaktere určitého druhu konania alebo môžu byť dané charakterom určitej procesnej situácie, prípadne sa môžu týkať celkom špecifických skutkových či sociálnych aspektov strán sporu. V zásade však je nutné zdôrazniť, že aplikácia moderačného oprávnenia súdu v zmysle ustanovenia § 257 CSP by mala mať charakter ojedinelosti a výnimočnosti. Nakoľko použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, musí aplikácia predmetného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (R 34/1982).

16. V prejednávanej veci sa žalobca žalobou domáhal zaplata sumy 746,78 eura (674,74 eura titulom nesplateného úveru + 72,04 eura titulom náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky) spolu so zmluvnou pokutou a príslušenstvom. Žalobca zobral žalobu späť, po rozhodnutí súdu prvej inštancie vo veci samej v časti o zaplata sumy 513,90 eura z dôvodu dobrovoľného plnenia žalovaným v priebehu konania. V tejto časti z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania žalovaný, čo v podstate znamená úspech žalobcu. Celkovo tak bol žalobca v konaní úspešný v časti o zaplata sumy 513,90 eura, t. j. v časti 68,81 % (513,90 : 746,78 x 100). Zvyšná časť 31,19 % (100 - 68,81) tvorila jeho neúspech. V tejto časti bol úspešný žalovaný. Vzhľadom na uvedené vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 37,62 % (68,81 - 31,19). Odvolací súd však žalobcovi tento nárok nepriznal aplikujúc citované ust. § 257 CSP z dôvodu špecifickej procesnej situácie. Ako už bolo vyššie uvedené, súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 31Csp/57/2019 - 37 zaviazal žalovaného iba na zaplata nevrátenej istiny úveru vo výške 113,86 eur spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným vo výroku I. a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.). Proti prvoinštančnému rozsudku nepodal žalobca odvolanie. Nakoľko v konaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný iba v časti o zaplata sumy 113,86 eura s úrokom z omeškania presne špecifikovaným vo výroku I., je nepochybné, vzhľadom na sumu, ktorú žalovaný zaplatil v priebehu konania (513,90 eura), že žalovaný plnil žalobcovi aj to, čo nemusel. Za danej situácie preto považuje odvolací súd za spravodlivé, aby sa žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal s poukazom na § 257 CSP.

17. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).